

počítává od výkonu advokátní zkoušky a z předchozí služební doby nutno odečísti čtyřletí, resp. fakticky kratší přípravné období.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Zák. č. 222/1920 stanoví v § 1, že státním úředníkům, soudcům atd., na něž se vztahují ustanovení zák. č. 541/1919 a kteří byli dosazeni před jeho účinností, propočítá se celková služební doba v souhlase s předpisy cit. zák. dále uvedenými. V souhlasu s tímto předpisem stanoví také § 17 nař. č. 666/1920, že propočtení dle shora cit. zák. jest provésti jen u státních zaměstnanců, kteří byli ustanoveni do 1. září 1919.

St-1, jak ze správních spisů plyne, byl jakožto justiční zaměstnanec býv. státu uherského ustanoven dle zák. č. 270/1920 a složil přísahu, na jejíž výkonu bylo jeho trvalé ustanovení ve službě čsl. státu závislým (§ 6 cit. zák.) teprve dne 25. června 1920. Dle toho sluší jej tudíž považovati za dosazena v úřad tímto dnem a tedy po 1. září 1919.

Nemůže proto ze zák. č. 222, resp. nař. č. 666 z r. 1920 odvozovati již proto pro sebe nižádných subjektivních práv (§ 2 zák. o ss). — —

Č. 3662.

Pozemková reforma: I. Ne každý soukromý odprodej části zabraných nemovitostí odporuje účelům pozemkové reformy. — II. Stpů nemůže žádaný souhlas ke zcizení části zabraných nemovitostí odepřítí jen pro pouhou svou, ničím nedoloženou obavu, že by zamýšlené zcizení mohlo provádění pozemkové reformy ztížití nebo zmařití.

(Nález ze dne 26. května 1924 č. 9465).

V ě c: Dr. M. E. v Č. proti státnímu pozemkovému úřadu o souhlas ke zcizení.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím odepřel žal. úřad souhlas k zcizení pozemků č. k. — — v celkové výměře 4 katastr. jiter, 1745 sáhů, náležejících ke státu zabranému velkému pozemkovému majetku fideikomisu Č., o který žádali kupitelé manželé Sz-ských a to z těchto důvodů:

Zákony o poz. reformě řeší důležité otázky hospodářské a sociálně-politické, které mohou jen tehdy býti řádně rozřešeny, budou-li prováděny pod státní autoritou nezávisle na zájmech soukromých. Soukromý prodej však nemůže otázky ty řešiti a nemůže úkoly ony splniti a proto by se neplánovitě soukromé prodeje, sledující jen soukromý prospěch bez ohledu na zájmy veřejné, nesrovnávaly se zákony o pozemkové reformě a křížily a mařily by ji. Stpů nemaje dosud hotového plánu o provedení poz. reformy na tomto velkostatku, nemá přehledu o potřebě půdy v kraji pro účely veřejné, pro oprávněné uchazeče a není proto jistoty, že při soukromém prodeji bude dbáno těchto zřetelů a je skoro obava, že půda dostala by se do rukou méně oprávněných, k placení schopnějších, a to na úkor potřebnějších. Proto musela žádost býti zamítnuta a strany odkázány na řízení přidělové.

Rozhoduje o stížnosti proti tomuto rozhodnutí podané veden byl nss těmito úvahami:

Nař. rozhodnutí odpírá udělení souhlas dle § 7 záb. zák. a odkazuje strany ke konci svých důvodů na řízení přidělové. Tím dává žal. úřad zřejmě na jevo, že rozhodnutí to je definitivním zamítnutím žádosti o souhlas, nikoli pouhým oddálením rozhodnutí o souhlasu tom. Neboť nař. rozhodnutí zamítlo žádost podanou kupiteli a tito tedy na řízení přidělové byli odkázáni, t. j. naznačeno jim, že až přistoupeno bude k přidělu převzatého statku, mohou se ucházeti o přiděl pozemků, jichž zamýšleli nabýti koupí.

Jak nss ustáleně judikuje, jsou úvaze úřadu o tom, má-li či nemá-li dáti souhlas ku zcizení, dány určité meze, vytčené právě účelem zákonů o pozemkové reformě. Stpů je jen tehdy oprávněn souhlas ten odepřítí, jestliže by zamýšlené zcizení mohlo účelné provedení pozemkové reformy na tom kterém velkostatku zmařiti neb aspoň značně ztížití.

Žal. úřad vyslovuje názor, že se každý soukromý prodej, sledující jen soukromý zájem, bez ohledu na zájmy veřejné, nesrovnává s účelem zákonů o pozemkové reformě a tedy by provedení její mařil a křížil. Právem označuje stížnost názor ten za mylný. Vždyť zábořem nenastala konfiskace a zákon zábořový v § 7 zcizení zabraného pozemkového majetku výslovně připouští. Ovšem k platnosti zcizení vyžaduje se souhlasu stpů-u, jemuž dána tím moc, nepovoliti taková zcizení, jimiž by provádění pozemkové reformy bylo zmařeno nebo značně ztíženo. Odepření souhlasu je však jen tehdy odůvodněno, když ten který prodej konkrétní měl by v zápětí zmaření neb značné ztížení pozemkové reformy na tom kterém velkostatku.

Pokud tedy žal. úřad vychází z názoru, že k a ž d ý soukromý odprodej pozemkovou reformou kříží a maří a proto souhlas k odprodeji, o který právě jde, odepřel, je rozhodnutí ovšem nezákonné. Ale žal. úřad zabývá se i tímto konkrétním odprodejem a uvádí, že by tento odprodej mohl eventuelně zmařiti účelné provedení pozemkové reformy na velkostatku S., poněvadž zcizením pozemků, o které jde, mohli by eventuelně býti zkráceni ti, kteří mají nárok na přiděl dle zák. přidělového. Uvádí pak žal. úřad, že nemá posud plánu, dle kterého hodlá při provádění pozemkové reformy na velkostatku S. postupovati, že neví, kolik půdy potřebí bude pro účely veřejné a kolik pro oprávněné uchazeče a proto vyslovuje obavu, že by odprodejem půdy mohly oprávněné osoby býti zkráceny.

Stížnost vytýká, že úřad již ví, kolik půdy bude potřebovati, když již 1000 k. j. skutečně jménem státu převzal a tvrdí, že i tento důvod je nezákonný.

Dle názoru nss-u to, co žal. úřad uvádí, mohlo by býti důvodem, aby žal. úřad rozhodnutí o tom, má-li či nemá-li dáti souhlas dle § 7 záb. zák. oddálil, nemůže však býti důvodem pro odepření souhlasu, který dle svrchu uvedeného může důvodně býti odepřen jen, možno-li právem tvrditi, že zamýšlené zcizení provedení pozemkové reformy maří neb podstatně stěžuje, nikoli však pro pouhou, ničím nedoloženou obavu, že by jí snad stížiti neb zmařiti mohl.

I druhý důvod, pro který úřad souhlas odpírá, vybočuje tedy z mezí volné úvahy, dané úřadu při uvažování o souhlasu dle § 7 záb. zák. a bylo proto nař. rozhodnutí zrušeno pro nezákonnost.